

INDEX.

ad affirmandum, lib. 1. 13. 36. Est malignantis naturæ, & quicquid post se invenit, destruit, ibid. Negativa simplex, est impossibilis sit probationis, verificanda est ab eo, qui in illa se fundat, lib. 2. c. 6. 20. 21. Negativam naturali statui rei conformem non tenetur probare, qui se fundat in illa, n. 57. Negativa simplex nullo loco, aut tempore coarctata probari nequit, & testibus super ea deponentibus fides non adhibetur, n. 56. Probari potest per inspectionem instrumentorum, aut confessionem adversarij, n. 37. Negativa coarctata, quæ sit, & quomodo probetur, n. 64. Nemo in suo officio delinquere præsumitur, lib. 1. 6. 19. Nemo plus juris in alium transferre potest, quam ipse habet, lib. 1. 14. 63. Nemo præsumitur ex inf. & a radice natus, lib. 1. 16. 64. Nemo iniquitatem alterius portare debet, lib. 2. 1. 29. Nemo est locupletandus cum alterius jactura, lib. 2. c. 2. num. 8. Nemo creditor in articulo mortis immemor salutis æternæ, lib. 2. 13. 70. Nepotes reorum læsæ Majestatis an incurrant pœnas l. quisquis, C. ad l. Jul. Majest. lib. 2. 8. 48. 49. Nepotes non veniunt filiorum appellatione, lib. 2. 18. 19. Nobilis palinodiam canere non compellitur, lib. 1. 11. 28. Ampliator, est officium vile exerceat, & alium nobilem injuria prosequatur, ibid. Quomodo probanda ad eum eff. cum nobilitate, n. 29. Nobilis nemo præsumitur, lib. 1. 16. 63. Inter Nobilem, & hidalgum apud Hispanos differentia, lib. 2. 1. 22. Non carceratur pro debito, nisi ex delicto, vel quasi defendatur, n. 24. Quid de nobili ex privilegio, n. 27. Limitatur, n. 28. Quid si fidejubeat pro criminoso, n. 29. Nobilis non habet privilegium, ne conveniatur, ultra quam potest facere, n. 30. Quæ bona ei referuntur in executione, n. 31. Nobilis levis corporaliter est puniendus, quam ignobilis, secus spiritualiter, vel pecuniariter, lib. 2. 9. 36. cum seqq. Limitatur, n. 39. 40. Nobiles pluri honorem, & pecuniam minoris habent, quam ceteri, n. 38. Torqueri non possunt, n. 41. Et si privilegio renuncient, n. 42. Pœnis ignominiosis non afficiuntur, n. 51. Rei læsæ Majestatis torquentur, & furca suspenduntur, n. 52. 53. In Hispania decapitantur, n. 54. Ob turpiter admissa ignominiosè plectuntur, n. 57. Nobili pœna pecuniaria ob inopiam in corporalem non commutatur, n. 63. Nobilitas quomodo probetur de jure Regio, tam in petitorio, quam possessorio, lib. 1. 16. 61. Quomodo per æstimationem communem, & famam, n. 65. Nobilitatem tribuit diuturna communis hominum æstimatio, ibid. Nobilitas acquiritur per possessionem temporis immemorialis, & ita per famam probari debet, ibid. n. 66. Ubi sunt actus distinctivi, nobilitas, nisi per eos, probari nequit, ibid. Et ex usu eorum nobilitas probatur, si per viginti annos litigans, pater, & avus fuerint in possessione, n. 67. Nobilitas quomodo probanda ad gaudendum ejus privilegii, lib. 2. c. 1. n. 24. & c. 9. n. 46. Ad hanc probationem admittitur, qui de sua nobilitate principaliter litigat, n. 24. Sententia, qua aliquis nobilitas declaratur, ut à tortura, vel carcere liberetur, non præjudicat causæ principali nobilitatis, n. 24. Nobilitatis privilegia an renuntiatione tolli possint, n. 25. 26. An amittantur per exercitium officij vilis, l. 2. 9. 46. Nobilitas non amittitur ob proditionem patris, nisi quæ ab eo descendit, lib. 2. 8. 42. Nobilitas alicui, & jusque liberis concessa ad jam natos non pertinet, n. 76. Nomen debitoris quando minoris emi possit, quam debe-

tur, l. 2. c. 3. n. 34. Nominatum aliquid quomodo fieri dicatur, lib. 1. 13. 30. Notarius, ut persona publica potest meliorem conditionem absentium facere, deteriori non utique, l. 1. 14. 46. Notario asserenti testem juratum deposuisse, an credatur, lib. 2. c. 13. n. 20. 21. Pro Notario præsumitur, n. 21. Asserenti certiorasse mulierem de beneficio Velleiani an credatur, n. 23. 24. Fides adhibetur, si dicat ex commissione Judicis testes recepisse, n. 104. Notorium quid dicatur, lib. 2. 6. 58. Aliud juris, aliud facti, aliud præsumptum, n. 59. Permanens præsumptionem juris, & de jure elidit, non transiens, n. 62. Permanens rem judicatam avertit, ibid. In notoriis permanentibus juris ordo non servatur, secus in transeuntibus, ibid. Notorium dicitur, quod ex actis per legitimas probationes apparet, lib. 2. 6. 63. Novale quid sit, lib. 1. c. 17. n. 135. Nullitas favore alienjus inducta ejus consensu tolli potest, l. 2. 3. 79. Fallit si lex actui resistat, l. 2. 4. 66. Allegari nullitas nequit contra eum, pro quo fuit constituta, l. 2. 16. 64. Nullum quod est, nullum effectum valet producere, lib. 2. 10. 73. Nuncius Apostolicus, qui in Hispania residet juramentum ad effectum agendi absque citatione relaxat, lib. 1. 4. 34.

O

AD oblationes tenentur fideles, si aliunde Parochio congrua non exhibetur, lib. 1. 17. 38. Oblationes a quibus recipere non licet, ibid. n. 39. Quæ res ad Altare offerri possunt, vel non, ibid. Jus ab oblatione queritur Ecclesiæ, si per decennium exhiberi consueverit, ibid. n. 42. Oblationes ex usu debita et si non fiant, ministerium spirituale subtrahendum non est, ibid. n. 43. Oblationes utrum sint necessaria præstandæ, si Parochio sit aliunde, ex quo se alere possit, ibid. n. 44. Regulariter sunt voluntaria, ibid. Quando ex necessitate debeantur, ibid. Oblationes ad laicos jure proprio nequeunt pertinere, ibid. n. 55. Res oblatæ non consecratae possunt in laicorum usus per donationem, vel alium contractum alienari, ibid. n. 56. Obligatio ad restituendum non oritur ex prava intentione, sed ex actu injusto externo, lib. 1. 16. 61. Obligatio parit actionem, & hæc sine illa esse non potest, lib. 1. 14. 39. Obreptio quomodo committatur, & utrum à subreptione differat, lib. 1. 20. 13. An versetur circa causam finalem, vel impulsivam? Judicis arbitrio relinquitur, ibid. n. 55. In obsecris, quod minimam est, sequimur, lib. 2. 5. 36. & c. 7. n. 51. ejusd. lib. Obliques inter privatos an dari possint, lib. 2. c. 1. n. 10. & 11. Occidens ad sui defensionem, si hoc probare nequeat turba conscientia negat per abstractionem homicidium, & quamvis legitime interrogetur, lib. 1. 2. 18. Occidere licet invasorem pro bonis tuendis, lib. 2. 9. 24. Occidens in rixa ad defensionem honoris mitius plectitur, n. 25. 26. Occidere ad tuendum honorem non est peccatum, n. 27. Occidere nocentes publica auctoritate permissum est, lib. 2. 9. 94. Quod de fide est, ibid. Occidens ad sui defensionem quando ad damnum reparandum teneatur, lib. 2. 10. 71. Occidens adversarium in duello, ad quod se invicem provocarunt, ad pecuniariam satisfactionem obligatur, nu. 72. cum seqq. Occidens ex intervallo quem vulneraverat, & de vulnere, & de homicidio tenetur, n. 86. Odi debent restringi, lib. 2. 8. 46. Olimpiadum initium, & computatio, lib. 1. 12. 3. Singulæ quot constabant annis, Undè dictæ. Quo tempore esse in usu

INDEX.

usu desierunt, ibid. Onerosa hereditaria sequuntur heredem, lib. 2. c. 2. n. 3. Operatum æstimatio quomodo faciendæ, ut vulnerato damnnum pecunia reparariatur, lib. 2. cap. 10. num. 52. & 56. Oratoria an gaudeant immunitatis privilegio? lib. 2. 20. 239. Ubi quid de tribunis. Ordinarij Judices Ecclesiastici in Hispania ex consuetudine, citationem fieri, præcipiunt, ut absolutionem juramenti ad effectum agendi concedant, lib. 1. 4. 34. Ordines minores an Sacramentum sint, lib. 1. cap. 10. num. 32 & 33. Ordini Episcopali annexa à non Episcopo præscribi nullo tempore possunt, ibid. n. 63. Ordo in conjunctis non attenditur, lib. 1. 14. 5. Ordo judicarius servari debet ejus loci, in quo agitur, non illius, in quo contractum est, sed quoad causæ decisionem leges loci contractus sunt inspiciendæ, lib. 2. 11. 26. Officium an sit tale, ut ab eo filius hæretici excludatur, quis decernat, si dubitetur, lib. 2. 8. 37. Quid in reo læsæ Majestatis humanæ, n. 41.

P

PACTUM retrovendendi ad tempus, nullo certo expresso, ultra decennium non prodit, lib. 1. 9. 44. Pacta emptori onerosa pretium minouunt, ibid. n. 54. Pactum retrovendendi quantum diminuat pretium, ibid. num. 55. Pactum: ut nisi intra certum tempus census redimatur, maneat in posterum irredimibilis, ubi Balla Pij V. viger, contractum facit irritum, ibid. n. 58. Ubi recepta non est, pacto rejecto, contractus sustinetur, n. 59. Pactum, ut non liceat intra certum tempus censum redimere, contractum vitiat, ibid. n. 60. Præmissa pacta saltem in foro interiori, ex se licita sunt, si cum pretio compensentur, ibid. n. 61. Pactum de stando locationi antecessoris, intelligitur pro jura mercede, lib. 1. 15. 28. Pacta emptori onerosa pretium minouunt, lib. 2. 5. 36. Dubia contra venditorem interpretantur, lib. 2. 15. 38. Pactum de non alienando cum hypotheca speciali impedit dominij translationem, n. 56 ubi quid de generali. Pactum ut stetur quoad interesse creditoris declarationi an valeat, lib. 2. 13. 8. Hoc pactum intelligitur, juramento præmissum, n. 25. Palinodia canenda pœna incurritur, si verba injuriosa æquivalentia expressis lege profertantur, lib. 1. 11. 15. Eam pœnam patitur, qui sponsam de præsentibus alterius dixerit meretricem, ibid. n. 16. An teneatur, qui alium Judæum, vel Maurum appellaverit, ibid. n. 17. Palinodiam canere adagium unde originem traxerit, ibid. num. 18. Palinodiam canere, palam fateri debet, se fuisse mentitum, ibid. n. 25. Utrum obiciens verum ea pœna afficiatur, ibid. n. 26. Quid si in absentem verba injuriosa tractentur? ibidem num. 34. Parochus an possit Sacramenta non solventibus decimas, vel oblationes denegare, lib. 1. c. 17. n. 43. & 49. Quas decimas solvere tenetur Parochus, lib. 1. 17. 86. Parochus potest facere, ut deserviantur fructus pendentes, ex quibus sibi decimæ sunt solvente, ibid. n. 103. Parricidij pœna statuta l. Pompeia de parricid. in usu non est, lib. 1. c. 10. n. 113. Param pro nihilo reputatur, lib. 1. 17. 132. Palsca conducta à fratre de la Meffa in Hispania, etiam post finitam locationem auferri ab eo nequeunt, licet alius plus offerat, lib. 1. 17. 126. Pater, & filius una, eademque persona censetur, lib. 1. 2. 93. Magis in filio quam in se ipso patitur, n. 94. Paria ad Covarruvium.

Pater, & filius si pro eodem crimine sint torquendi ad erudendam veritatem, incipiendum est à filio, ibid. n. 95. Paterni amoris egregium exemplum, ibid. n. 9. Pater liberans filium, se ipsum videtur liberare, ibid. n. 8. Pater absque mandato potest facere nomine filij, quæ illud speciale deposcant, lib. 1. 6. 36. Habet in bonis adventitiis filij, qui sub ejus est potestate, liberam administrationem, lib. 1. 8. 3. Non cogitur satisfare, inventarium facere, aut rationes reddere, nisi dolose versetur, ibidem. Potest alienare adventitia etiam immobilia ex causa sine decreto, quoniam minor sit filius, ibid. n. 34. Justa causa censetur, se ipsum egentem alere, ibidem Emptori incumbit, probare justam causam alienandi, n. 35. Præmissa non procedunt in patre, qui filium in potestate non habet, aut qui caret usufructu adventitorum, ibidem. Pater administrator bonorum filij, in quibus usum fructum habet, non tenetur de damno, quod sua negligentia contigit, ibid. n. 37. Nec curatur, si quid modicum dilapidet, ibid. Non amittit usufructum, quo in adventitiis potitur, etsi rem ex illis alienet, ibid. n. 43. Usufructu omnino privatur de jure Regio, si filius, nuptiis contractis, patriæ potestatis nexu liberetur, ibid. n. 47. Idem est, etiam de jure communi, si per dignitatem filius sui juris efficiatur, ibidem. Pater habens filium unicuique, & ex eo nepotem, non prohibetur, illum gravare, & majoratum ex tertio bonorum propria auctoritate constituere, lib. 1. 19. 34. Patris voluntas non minus erga illegitimos, quam legitimos filios est propitia, ibid. n. 26. Pater impetrans legitimationem filij, debet exprimere, sibi legitimos esse si eos habeat, imò etiam spem proximam proli legitime suscipiendæ, lib. 1. 20. 98. cum seqq. Pater quando poterat jure communi filiam nuptam in rebus veneris deprehensam occidere, lib. 2. 7. 6. Patre cum filiis simul pereunte, quis prius extinctus præsumatur, lib. 2. c. 7. n. 23. & 47. Favore matris ille prius obiisse creditur, n. 48. Excusatur à solvenda pœna pro filio ex statuto si nepotem ex eo habeat, excepto crimine Majestatis, lib. 2. 8. 84. Excusatur idem si filius sit solvendo, n. 85. Non tenetur pro nepotibus reis, ibid. An excusetur filium exheredando? n. 86. Quid si filius legitime renunciet? n. 98. Pater non tenetur, si filius damnatur ob contumaciam, ibid. An citari debeat in judicio contra filium? ibid. Pater de jure communi non obligatur ad solvendam legitimum pro filio delinquente, n. 90. Limitatur, n. 91. Patris bonis pro crimine filio addictis, non veniunt profecticia bona, & quid de usufructu adventitorum, & peculio castrensi, remissivè, n. 94. Patre solvente pœnam pecuniariam pro filio an solutum in legitimam computetur? n. 110. cum seqq. Pater magis in filiis, quam in se ipso patitur, n. 112. Solvente pecuniam, ne filius damnetur, ea in legitimam imputatur, n. 117. Non imputatur, quod solvit pater pro delicto filij, quo eo consentiente patrum est, n. 119. Imputatur quod pater ut fidejussor filij expendit, n. 120. Pater, cui filius actionem tutelæ remisit, bona extantia cogitur restituere, lib. 2. 14. 22. Potest compelli ex causa ad conficiendum inventarium de bonis adventitiis filij sui, n. 6. Utrum possit præjudicare liberis quoad emphyteusim familiarium? lib. 2. 8. 26. cum seq. Quid quoad mixta, n. 33. Cur non possit feudum pro liberis acceptum uni prælegare, num. 35. Pater delinquendo præjudicat liberis in feudo, vel emphyteusi pro illis accepta, n. 37. Patrimonium suum jactare nullus præsumitur, lib. 1. 3. 24. K k 3 Patrimonia

INDEX

Patrimonia Clericorum res Ecclesiasticæ censentur, lib. 1. 4. 15.
 Patrimonium universitatem juris continet, lib. 1. 13. 7.
 Patrimonij jactura gravis pœna est, lib. 2. 9. 24.
 Patronus ut alimenta à liberto consequatur, paupertatem probare debet, lib. 2. 6. 14.
 Patroni favore si libertus cum filio pubere naufragio, vel alio confecto pereat, filius patri supervixisse non præsumitur, lib. 2. 7. 53. Secus est quoad hæredem patroni, num. 54.
 Pauper nullus jure præsumitur, lib. 2. 6. 11.
 Pauper qui fuit an talis præsumatur, & è contra remissivè n. 12. Quis pauper sit judicantis arbitrio æstimatur, n. 42.
 Pauper alias persona honesta à ferendo testimonio in judicio non rejicitur, & quanta fides ei adhibenda sit, numer. 46.
 Pauperes facile ad perjurium corrumpi solent, ibid. Magis vitiosus, quam dives præsumitur, ibidem. Minus illi creditur, quam isti, n. 47.
 Pauperi an subveniendum sit, qui propria culpa in eam calamitatem incidit, lib. 2. 16. 87. cum seqq. Quod ab allegante probandum est, n. 93.
 Paupertas non excusat moram debitoris, l. c. 9. n. 51.
 Paupertatem allegans eam probare debet, lib. 2. c. 6. n. 9. 13. Fallit, si sit notoria, n. 17.
 Paupertatis præsumptio generalis est levissima tantum conjectura, num. 19. Paupertas qualitas est naturalis, ibidem.
 Paupertas secundum qualitatem personarum consideratur, num. 43.
 Paupertas ubi à lege est definita, cessat judicis arbitrium, n. 45. Quid sit paupertas, num. 43. Paupertate laborans testis omni exceptione major non est, nu. 47. Eam multa mala comitantur, ibid. Eiusdem laudes, & privilegia, remissivè, ibidem. Quomodo probanda, n. 48. cum seqq. Est difficilis probationis, num. 53. De paupertate deponentes debent, & de propria credulitate dicere, numer. 54.
 Pacem violans furto, pro primo mortis pœna tenetur, lib. 2. 9. 74.
 Peccata non remittuntur cupientibus proprias injurias vindicare, lib. 2. c. 10. n. 41. & 42.
 Peccatum reservatum committens spe absolutionis ex Jubilæo, an ejus virtute possit absolvi, lib. 2. 20. 177.
 Peculium filijfam. an veniat in confiscatione bonorum ejus, lib. 2. 8. 92. cum seqq. Adventitium, in quo pater usus fructum non habet, spectat ad fiscum, num. 100. Secus est de profectio, num. 103. Statuto caveri potest, ut quodcumque peculium ob filij delictum publicetur, num. 109.
 Pecunia aurea vel argentea non debetur auro vel argento legato, l. 1. 13. 47.
 Pecunia ut statim expendatur parata, debetur legatario bonorum omnium, & inter venalia computatur, lib. 2. 53.
 Pecunia legata, quæ debeatur, n. 5.
 Venit sub generali bonorum obligatione, num. 9. Fallit in pecunia ipsa, pro qua obligatio constituitur, ibid.
 An obligatis bonis, quæ certo in loco sunt, pecunia ibi existens maneat obligata, n. 11.
 Pecunia redacta ex mercibus obligatis an incidat in obligationem, num. 16. Succedit loco rei in universalibus, ibid.
 Pecunia ad vitam quam utilis, & necessaria, lib. 2. 9. 24.
 Pecunia præfens pluri æstimatur, quam post tempus solvenda, lib. 2. 3. 49.
 Pœnalis lex in conscientia non obligat, lib. 1. 2. 88.
 Ubi de pœnis agitur, mitior pars eligenda est, lib. 1. 3. 80.
 Pœnæ restringi debent, non ampliari, ibid. n. 81.
 Pœna conventionalis in favorem Ecclesiæ, vel fisci inter contrahentes adjecta, utrum, postquam commissa est, possit per ipsum, cujus causa apposta fuit, remitti, nulla

interveniante Ecclesiæ, vel fisci acceptance? lib. 1. 14. 73.
 Ad pœnam corporalem potest se quis insons obligare lege, vel moribus permittentibus, lib. 2. 1. 54. & c. 8. n. 131. 132. contra n. 134.
 De pœnis eorum, qui sibi manus inferunt, remissivè, num. 89.
 Pœna triplex, lib. 2. 8. 2. Medicinalis nullam culpam supponit, ibid. Pœna definitur, n. 5. Pœna, & culpa sunt correlativæ, n. 7. Absque hac illa esse non potest, n. 8. Corporalem pro alieno delicto imponere innocenti lex humana non potest, n. 21. Pœna culpam præcedere non valet, n. 22.
 Pœnæ statutz in liberos delinquentium plurimum homines à criminibus retrahunt, n. 23. Spirituales nunquam Deus pro alienis peccatis irrogat, n. 26. Nec lex humana id facere permittitur, n. 27. Pœnam cogitationis nemo patitur, n. 69.
 Pœnam pecuniariam ex causa potest lex humana, vel consuetudo pro alieno crimine insoni imponere, n. 81. Idem est de pœna infamiz, n. 82.
 Pœna soluta post mortem patris est cumulo bonorum pro filio ei in legitimam impunitur, n. 116.
 Ad pœnam corporalem, vel spiritualem nemo se potest insons obligare, n. 121.
 Pœnæ suos tenent Authores, n. 124. Pecuniariam unus pro alio solvere potest, non corporalem, ibid.
 Pœna est cõmensuranda delicto, lib. 2. 9. 1. Pœnæ acerbitas bene, ac cautè vivendi disciplina est, num. 19. Corporali qualibet pecuniaria est levior, num. 20. Debitam delicto in indivisibili solus Deus agnoscit, n. 22. Pœnæ pro circumstantiis variantur, ibid. In pœnis quo mitius est amplecti debet, ibidem. Graviora delicta acerbiores pœnas deponunt, n. 23. Ex pœnæ acerbitate delicti gravitas dignoscitur, ibid.
 Pœna minuitur, cum post multum temporis infligitur, n. 28. cum seqq. Limitatur, n. 31. 34. Pœna mitior quando constitutus indignitate irroganda, num. 36. cum aliis. In pœnis imponendis personarum qualitas attenditur, n. 38. in correlativis an habeatur ratio qualitatis personarum, n. 57. 58.
 Pœnam corporalem eligere nemo permittitur, cum possit pecunia satisfacere, n. 62. Pœna corporalis non subrogatur pecuniariæ quoad nobiles, n. 63. Corporalis nobilibus longè gravior est pecuniaria, n. 64.
 Pœna remittitur, vel commutatur ob excellentiam peritiam delinquentis, numer. 68. cum sequentibus. Limitatur, num. 71.
 Pœnæ in fures stabiliz, num. 95. cum seqq. Pœna dupli, vel quadrupli recessit ab aula in Hispania, n. 98.
 Pœnæ omnes ex causa sunt judicibus arbitrariz, num. 102. An subrogata in locum ordinariæ possit esse corporalis? num. 114.
 Pœna pecuniaria pro injuria imposita est fisco applicanda, ubi eriminaliter agitur, lib. 2. 10. 79.
 Pœna, quæ non multiplicatur ob reiterationem criminis ejusdem augetur, n. 97. Pœna pecuniaria parti applicanda num sit multiplicanda, vel augenda? n. 98.
 Ubi pœna mortis ignis irrogatur, vivus de jure reus contribui debet, sed aliter apud Christianos de consuetudine observatur, n. 114.
 Pœnæ non sunt interpretatione juvenadz, lib. 2. 16. 22.
 Pœnæ statutz adversus alienantes bona Ecclesiæ non contrahuntur, nisi traditione sequuta, n. 77. Nec sufficit ficta traditio, ibid. Quid circa hypothecam? n. 78.
 Pœnæ capit. 1. de homicid. in 6. Ligant Imperatorem, Cardinales, & ceteros in dignitate constitutos, lib. 2. 20. 107.
 Pœnæ contra violantes Ecclesiæ immunitatem, remissivè, num. 236.
 Pœnitentia non impedit præteritorum scelerum accusationem, lib. 2. 10. 45.
 Pensio fundi locati, si vendatur fundus, fructibus pendenti-

INDEX

bus pro rata emptoris inter venditorem, & emptorem dividitur, lib. 1. 5. 21. Quomodo dividenda, num. 28.
 Pensio domus, vel fundi locati, si domus, vel fundus vendatur cedit locatori, qui vendidit, quamvis eam in totum, vel pro parte teneatur emptori restituere, ibid. n. 21.
 Pensio Ecclesiastica pro rata temporis pertinet ad hæredes pensionarij, & ad eum, cui illa vacat, ibid. n. 60.
 Pensio Ecclesiastica non debetur deficientibus profus fructibus beneficij, ibid. n. 61. Idem est, si solum percipiuntur necessarii, ad congruam beneficiarii sustentationem, n. 62.
 Non minuitur pro rata propter sterilitatem, ibid. n. 63.
 Debetur ex fructibus, quamvis beneficiarius illis sua culpa privetur, ibid. n. 67.
 Pensio unica pro locatione plurium annorum conventa, censetur pro rata in singulos annos distributa, lib. 2. 16. 51.
 Percutens eodem impetu pluries eundem hominem, unius delicti reus est, lib. 2. 10. 89.
 Peritus ut secundum propriam artem deponat, præmittere debet juramentum, lib. 2. 13. 8. Quomodo jurent, n. 29. 30. An admittatur probatio in contrarium, n. 31.
 Peritis à Jadicæ electis, ut aliqui declarent, partes citari debent, lib. 2. 13. 34. cum seqq.
 Periculo mortis justa de causa quis se licitè exponit, lib. 1. 2. 44.
 In permutatione beneficiorum nullus inferior Episcopo potest auctoritatem præstare, lib. 1. 5. 20.
 Capitulum Sede vacante potest, ibidem.
 Permutantes propria auctoritate Ecclesiastica beneficia eis carere debent, ibid. n. 29.
 In permutatione beneficiorum potest Episcopus, pacto concluso permutantium, pensionem super pinguius constituere quoad eorumdem vitam, ibid. n. 64.
 Permutatio jocalium, ac vilium pro pretiosis apud Indos, & alios barbaros illicita non est, modò communis eorum æstimatio non excedatur, lib. 2. 3. 29.
 Permutatio quando contrahatur, si res & pecunia pro altera re præstetur, lib. 2. 4. 44. cum seqq.
 Pignus in rebus Ecclesiæ immobilibus contrahi nequit absque juris solemnitatibus, & de differentia inter pignus & hypothecam, lib. 2. 16. 79.
 Pirata an pro primo delicto capite plecti possit, lib. 2. 9. 75.
 Pluribus eodem naufragio, vel ruina extinctis, nullus alteri supervixisse creditur, lib. 2. 7. 45.
 Pontifex quoties aliqui specialiter indulgens decedit, id exprimit, ne jus commune fiat, lib. 1. 3. 53.
 Pontifex solus potest fructus beneficij ab ejus titulo separare, lib. 1. 5. 64.
 Potest collationem minorum Ordinum simplici Sacerdoti committere, lib. 1. 10. 35. Licet ipse Presbyter non esset, ibid. Committi ei, qui Sacerdos non fuerit, collatio minorum Ordinum nequit, ibidem.
 Quid de Ordinibus Sacris, ibid. n. 40. 41.
 Errare nequit quoad substantiam in rebus moralibus, cum pro universa Ecclesia quicquam statuit, ibid. nu. 47. Nec cum ex cathedra decernit, Nec ut persona privata circa fidem, ibidem.
 Non tenetur consensere Cardinales in causis fidei, vel aliis arduis, ibid. n. 48.
 Nequit errare in Canonizatione Sanctorum, ibid. n. 49.
 Valet delegare Sacerdoti non Episcopo administrationem Sacramenti Confirmationis, etiam si Pontifex non esset Episcopus, ibid. num. 56. 57. Permanet potestas delegata adhuc post mortem Pontificis, qui delegavit, numer. 58. Etiam absque justa causa commissione facta, validè Sacramentum administratur, nu. 59. Non expirat facultas, quamvis cesset necessitas, ob quam concessa fuit, n. 60.
 Pontifex si aliunde non haberet, posset ex redditibus Ecclesiasticis exigere ad suæ personæ, dignitatique sustentationem, lib. 1. 17. 35.
 Non potest ex decimis quicquam concedere, nisi congrua

misrantibus spiritualia superstit, ibid. n. 84.
 Ad quas decimas de jure teneatur, ibid. n. 84.
 Erraret tollendo absolute præceptum decimarum, etiam si Ministris Ecclesiæ congrua relinquere tur, ibid. n. 112.
 Pontificia potestas regitur à Spiritu Sancto, qui Papam errare in rebus gravibus, non sinit, ibid.
 Pontifex, non obstante quacumque consuetudine, poterit onus fidelibus imponere necessarium ad cultum Divinum, ejusque Ministros sustentando, ibid. n. 14.
 Pontifex an possit consentire alienationi bonorum Ecclesiæ absque causa, aut per se alienare, lib. 2. 16. 34.
 Utrum valeat pœnas temporales stabilire in laicos, qui subditi in temporalibus illi non sunt, lib. 2. 20. 104. cum aliis.
 Habet potestatem condendi leges pœnales infideles pro si telium defensione, n. 112.
 Pontifex, & non alius potest concedere facultatem extrahendi reos ab Ecclesia, quibus de jure immunitas competit, n. 238.
 Possessio vera per fictam traditionem acquiritur, lib. 2. 19. 6.
 Possessor præsumitur factus locupletior ex fructibus, quos consumpsit, lib. 1. 3. 23.
 Possessor bonæ fidei an teneatur fructus industriales restituere, ibid. n. 26. 27.
 Conventus principaliter ob annuas præstationes, quas percipit, cogitur reddere illas, quibus locupletior effectus est, ibid. n. 28.
 Possessor bonæ fidei, qui melioramenta fecit, à creditore agente hypothecaria liberatur offerens rei æstimationem, lib. 1. 8. 7.
 Res æstimatur secundum tempus, quo pretium offertur, ibid. n. 16.
 Possessor, qui non melioravit rem, non habet jus offerendi, nisi rei æstimatio sufficiat ad integram debiti solutionem, ibid. n. 18.
 Possessor malæ fidei restituere compellitur fructus, quos ex melioramentis à se factis percipit, ibid. n. 2. 25. Limitatur, ibid. dict. n. 22.
 Aliud juris est in bonæ fidei possessore, ibid. n. 27.
 Pro possessore in dubio judicandum, quoties de instrumentorum prioritate non constat, lib. 1. 16. 53.
 Potestas extraordinaria, quæ est penes simplices Sacerdotes ad Sacramenti Confirmationis administrationem, pendet à voluntate Pontificis, quatenus ipsi liberum est committere, vel non, lib. 1. 10. 29.
 Potestas jurisdictionis ad absolvendum Sacramentaliter de jure Divino requiritur, ibid. n. 43.
 Potestas conferendi Sacramentum Confirmationis nullo tempore præscribi à non Episcopo potest, ibid. n. 62.
 Præceptorum legis Mosaiicæ divisio, lib. 1. 17. 2. Quot fuerint, nu. 4. Quando data sunt, nu. 5. Non omnia simul fuerunt tradita, n. 6. Quomodo ea data sunt, n. 7.
 Judicialia, & ceremonialia cessant cum lege, non sic moralia, ibid. nu. 8. Moraliam hodiè an obligent ex vi legis veteris? n. 9.
 Judicialia non cessant statim post legem Evangelicam promulgatam, ibid. n. 10.
 Potest lege humana introduci judicialium observatio, ibid. n. 11.
 Præcepta legis Mosaiicæ expirant post sufficientem legis Gratiæ promulgationem, ibid. n. 13.
 Præceptum solvendi decimas, an fuerit judiciale, vel cæremoniale, ibid. n. 28.
 Preces necessitatem non inducunt, lib. 1. 5. 37.
 Preces in tractatu rescriptorum quid sit, & quæ comprehendere soleant, lib. 1. 20. n. 9. Sunt gratiæ pars, n. 10.
 Precibus ad cujusque gratiæ impetrationem quæ de necessitate exprimenda, remissivè, ibid. n. 64.
 Prælati Regularis secundum propriam conscientiam causas Religiosorum, quos subditos habet, definire potest, lib. 1. c. n. 22.
 Prælati inferior Pontifice non valet acceptare resignatione